

İnsanlığa Sitem

– Abbas Yurt · 23 Eylül 2020

Yine Deccal;
Çekmiş kılıcını
Ölüm saçıyor.
Kadın-erkek,
Genç-ihtiyar,
Çoluk-çocuk demeden
Birer birer biçiyor.
Körpe kuzular;
Süt yerine
Şahadet şerbeti içiyor.
İnsan haklarını haykıranlar;
İnsan katliamıyla
Sarhoş olup,
Kendinden geçiyor.
Yok...Yok!!
Bu nasıl insanlık,
Bu nasıl ahlâk,
Bu nasıl vicdan? ? ?
Düşünün bir kere
İnsanız, insan!!
Azrail misin de
Alırsın sen can? ? ?
Hangi vicdana sığar
Dökülen onlarca
Masum Kan? ? ?
Anlamıyorum...
Anlayamıyorum...
Neyin savaşını yapıyorlar,
İnsanlığı yok etmenin mi?
Yoksa boş bir zafer
Peşinden gitmenin mi?
Anlamak mümkün değil...
Hangi zafer,
Bir candan daha önemli?
Hangi amaç,

Bir çocuğun mutluluk dolu,
Yarına güvenle bakan,
Gülen gözlerinden
Daha önemli?
Hangisi...Hangisi?
Eğer ki insansanız;
Bunu beyninize,
Bunu ruhunuza,
Bunu kalbinize,
Bunu vicdanınıza sorun.
Cevabını o zaman
Vicdanınız verecektir size!
İster Lübnan,
İster Filistin,
İsterse başka bir yer...
Oyun hep aynı oyun,
Sahne hep aynı sahne,
Dram hep aynı dram,
Senaryo hep aynı senaryo...
Başrolde ise;
Bu dünyaya ebedi,
Kazık çakacağını sananlar.
İnsanım deyip,
İnsan katliamı yapanlar.
Belki de insanlıkta
Nasibini hiç alamayanlar!
Dün doğdum,
Bugün yaşıyorum,
Yarın öleceğim.
Bu dünyada götüreceğim,
Bir tek kefen bezi.
O da kismet olursa!
Ebedi kalacaksa,
Başımızda dimdik duran,
Bir mezar taşı!
Birileri dur demeli
Bu gidişe.
Birilerince kırılmalı,
Baz morfin dolu şişe.

İnsana haz veren lezzet,
Keman çaldırtmalı her azı diş.
Korkusuzca büyümeli,
Gülüp, eğlenip koşmalı,
Yüzünde gülücükler,
Gözlerinde mutluluklar saçmalı,
Ahmet'le Mehmet,
Hasan'la Hüseyin,
Fatma'yla Ayşe.
26.08.2006
Abbas YURT